

תת"ע 11134/04/22 - מדינת ישראל נגד שאדי טוויל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 11134-04-22 מדינת ישראל נ' טוויל
תיק חיצוני: 30500569352

בפני **כבוד השופטת אושרת חנה בר**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים **שאדי טוויל**
מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
 2. על פי האמור בתיק תת"ע 11134-04-22, למבקש יוחסה עבירה של עקיפה אגב חציית קו הפרדה רצוף שאין מימינו קו קטעים, עבירה בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה.
העבירה הינה מיום 17.2.22 והנאשם זומן לדין ליום 31.5.22.
 3. המבקש, כאמור לעיל, זומן לדין ליום 31.5.22 אישרו המסירה הסרוק בתיק בית המשפט למועד הדיון חזר בציון "לא נדרש".
המבקש נדון בהעדרו לעונשים של 1,500 ₪ קנס, ופסילה של 2 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים.
 4. לטענת המבקש, המבקש לא התייצב לדין בעניינו שכן לא זומן.
 5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש זומן כדיון.
- עוד טען ב"כ המשיבה, כי אין בטיעוני המבקש כדי להוות סיבה מצדיקה לביטול גזר הדין ולפיכך יש לדחות את הבקשה.

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיה של המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

כעולה מהמסמכים הסרוקים בתיק בית המשפט, אישור המסירה לדיון ליום 31.5.22, חזר בציון "לא נדרש".

בנוגע לטענה כי המבקש לא קיבל את דבר הדואר הרשום, אין לי אלא להפנות לרע"פ 8427/17 רע"פ
סאלם:

"כאשר דוח העבירה, ההזמנה לדיון או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות."

המבקש גם לא טען כי הכתובת אליו נשלח אישור המסירה אינה כתובתו הרשומה של המבקש.

המבקש גם לא העלה כל טענה כי יגרם לו עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

המבקש זומן כדיון - קיים אישור מסירה כדיון ולפיכך, שפיטת המבקש בהעדרו היתה כדיון.

10. זאת ועוד, בהתייחס לעונש שהוטל על המבקש, אין בעונש שהוטל על המבקש כדי להחמיר עימו כלל וכלל.

המדובר בכתב אישום מסוג הזמנה לדיון ובעבירה המסכנת את ציבור המשתמשים בדרכ.

11. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר
בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים

מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון, הבקשה נדחית.

13. המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"ב, 10 יולי 2022, בהעדר הצדדים.